

Agita est, ad proles nutriendas. Ex causa enim incontinentiæ ortum sentit. *D. Gregor. ad interrog. Ang. Anglor. Episc. c. 10.* quia dum se continere nolunt, lactare despicunt quos gignant.

Imprimis enim minus inuicem amant filius & mater, si iste lactetur ab aliena. Ut insinuat *S. Ambros. cap. 7. lib. 1. d. Abraham.*

Deinde nullum feræ genus esse docet *Basl. Hom. 9. Hexam.* quod alteri proles alendas committat. Vnde pudere debet homines, quod in hoc charitatis officio à brutis vincantur.

Sic supra, Dido insectatur Æneam, quod à matre educatus non fuerit, sitque factus degener. Scribit *Lampridius*, Titum Vespasiani Imp. filium toto vitæ tempore aduersa valetudine vsu, quod talem nutrimentum nactus fuisset.

De Tiberio Cæsare fertur, quod maximum exlterit potator, ideo quod nutriticis mores in se transtulerit.

Remum & Romulum latrocinii addictos autumant, quod expositi lacte lupæ nutriti aliquamdiu feruntur.

Hagis Rex Curetum, filius Gargundis Regis, expositus, & à cærua nutritus, immensæ pernicitatis fuisse perhibetur.

B CATO Maior non solum filium sibi natum lacte materno nutriti volebat, sed insuper etiam feruorum filios, quod beneuolus eos erga filium suum, ubi vtrique adoleuissent, similitudine nutritionis redderet. Æstimans valde à parentibus degenerare, si alieno lacte nutriantur. *Plin.*

ABLACTATIO.

Olum facta solemniter.

Finito spatio, quo infantes lacte nutriebantur, priusquam solidiorem cibum sumerent, celebrant parentes conuiuium, quasi in signum lætitiæ, quod infans per se veluti viuere inciperet, & longiorum viram sponderet.

Ita factum legitur ab Abraham in die ablactationis filij sui Isaac. Vnde insert *Caisianus*, non fuisse vsitatum illam conuiuij solemnitatem, præterquam in ablactatione primogeniti. Tamen etiam alias adhibitam, constat ex historiis.

* Lachrymæ.

DEFINITIO ET ETYMOLOGIA.

Lachryma, Græcè *δακρυον*, & *δακρυόεις*, lachrymosus, & *δακρυόεις*, lachrymor, quæ vsus obtinuit, ut cum aspiratione scribatur, Hebr. *Dimshab*, à verbo *Dimabb*, lachrymauit, lachrymarus est madidis oculis: *il pleura à chaudes larmes*; Græci conuulso *Daleib* in vocalem dicunt *δακρυον*, fleo, lachrymor: & per inuersionem radicis *μωσθα*, mædeo, mædesco, *μωσθα*, mædesco. Est autem lachryma humor ex oculis flentium manans: Flere autem lachrymas fundere, vnde flentus quandoque substantiuum & quartæ declinationis. Ennius: *Nemo me lachrymis decorat, nec funera fleuit.*

Quidam arbitrantur lachrymam dici à Latinis, quasi laceratimam, quoniam plerumque ex animi laceratione lachrymæ eieuntur.

CAUSÆ VARIÆ LACHRYMARVM.

Variæ sunt causæ lachrymarum, nunc enim præ gaudio, nunc præ merore, nunc præ commiseratione, indignatione, aliæ ex occasione deprimuntur. *Alexander Aphrodis. c. 32. probat.* dicit: In mæstis, ob angustum visus meatum, qui oculorum humorem comprimit: in lætis verò propter meatum raritatem, humorem lachrymarum effundi. Exempla dabimus, & in iis varias causas.

S. SCRIPTURÆ.

Fleuit Agar longè ab Ismaële discedens, nec voluit videre puerum morientem. *Genes. 21.*

Venit Abraham, ut plangeret Satam vxorem suam defunctam. *Genes. 23.*

Eiulatu magno fleuit Esau, quod benedictionem patris haberet Iacob. *Genes. 27.*

Eleuatu voce fleuit Iacob, postquam recognouerat Rachel consobrinam suam. *Genes. 29.*

Stringens Esau collum Iacob, & osculans eum fleuit. *Genes. 33.*

Scissis vestibus Iacob indutus est cilicio, lugens filium suum multo tempore. *Genes. 37.*

Auertit se parumper & fleuit postquam audiuit fratres

suos dicentes? Merito hæc patimur, quia peccauimus in fratrem nostrum. *Genes. 42.*

Commota fuerunt viscera Ioseph super fratre suo Benjamin, & eruperunt lachrymæ, & introiens cubiculum fleuit. *Genes. 43.*

Eleuauit vocem Ioseph cum fletu, & dixit fratribus suis, Ego sum Ioseph. Item cum amplexatus recidisset in collum Benjamin fleuit, & osculatus plorauit super singulos fratres. Idem fleuit cum ascendisset obuuiam patri irruens super collum eius: item super patre suo mortuo iterum fleuit, quem etiam fleuit Ægyptus septuaginta diebus. *Gen. 45. 46. & 50.*

Vulgus promiscuum, quod ascenderat ex Ægypto flagrauit desiderio carnum, & sedens & flens ait: Quis dabit nobis carnes ad vescendum? *Num. 11.*

Vociferans omnis Turba, fleuit murmurantes & dicentes: Vtinam mortui essemus in Ægypto. *Num. 14.*

Omnis multitudo videns occubuisse Aaron, fleuit super eum triginta diebus. *Num. 20.*

Filij Israël Moysen mortuum fleuerunt triginta diebus. *Deut. 14.*

Angelus Domini venit ad locum flentium, & impropere ratuit filiis Israël beneficia quæ à Deo receperunt, & peccata quæ commiserunt, & leuauerunt vocem suam, & fleuerunt. *Iudith 2.*

Pugnaturi filij Israël contra filios Benjamin, fleuerunt coram Domino. *Iudith 20.*

Et postmodum obuenta victoria, fleuerunt propter destructionem fratrum suorum. *Iudith 21.*

Recedente Noëmi nurus eius flere cœperunt. *Ruth 1.*

Orauit Anna Dominum, flens largiter. *1. Reg. 1.*

Audita obsidione Iabes Galaad, leuauerunt vocem filij Israël, & fleuerunt. *1. Reg. 11.*

Lugebat Samuël Saulem, quoniam Dominum pœnitebat, quod constituerat eum in Regem. *1. Reg. 15. & 16.*

Dauid & Ionathas osculantes se fleuere pariter. *1. Reg. 20.*

Saul audiens vocem Dauid, qui pepereerat ei, eleuata voce fleuit. *1. Reg. 24.*

Videns Dauid ciuitatem Siceleg esse succensam, & abductos homines inde captiuos, planxerunt ipse & populus, qui erat cum eo, donec deficerent in eis lachrymæ. *1. Reg. 20.*

Planxit Dauid super Saül & Ionatham & alios interfectos. *2. Reg. 1.*

Dauid & omnis populus fleuerunt super Abner, quem occiderat Ioab. *2. Reg. 3.*

Noluit Dauid flere pro filio paruulo mortuo, & tamen fleuit pro infirmo. *2. Reg. 12.*

Quamuis Absalon exhibuerit se pessimum erga patrem, tamen Dauid fleuit eum miserabiliter mortuum. *2. Reg. 18.*

Elifæus videns Azaëlem coram se, cœpit flere, propter mala, quæ ille erat facturus filiis Israël, cum esset futurus rex Syriæ. *4. Reg. 8.*

Fleuit Ezechias fletu magno orans Dominum pro morte, quam sibi imminere in proximo putabat. *4. Reg. 20.*

Cum audisset Iosias rex Iuda comminationes scriptas in libro legis Domini, propter peccata, scidit vestimenta sua & fleuit, & multum Deo placuit. *4. Reg. 22.*

Cum reedificabatur templum ab iis, qui redierunt de Babylone, non poterat quisquam cognoscere vocem clamoris latantium, & vocem fletus populi. *2. Esdr. 3.*

Orante Esdra & flente, propter commixtionem populi Gentilis cum Iudæis, collectus est ad eum cœtus grandis virorum & mulierum, & fleuit populus multo fletu. *1. Esdr. 10.*

Cum audisset Nehemias miserabilem statum ciuitatis Ierusalem, fleuit diebus multis, & ieiunabat & orabat ante faciem Dei cæli. *Nehem. 1.*

Flebat populus cum audiret verba legis. *Nehem. 8.*

Tobias manducauit panem cum luctu & tremore, quia corpus iugulari proximi in domo habebat, quod nocte sepelire volebat. *Tob. 2.*

Postea auditis sermonibus vxoris, ingemuit & cœpit orare cum lacrymis. *Tob. 3.*

Sara filia Raguelis, audita ab ancilla graui contumelia, oraui ad Dominum cum lacrymis, ut ab illo improperio eam liberaret. *Eodem.*

Cum recessisset à parentibus suis Tobias iunior, cœpit flere Mater eius, & dixit: Baculum senectutis nostræ tulisti. *Tobia 5.*